

Abstrakt

Předmětem této diplomové práce je prozkoumat činnost a myšlení českých dokumentárních fotografů a snaží se porozumět, jak se vypořádávají s autenticitou v jejich profesi, která je často vnímána jako objektivní způsob zachycování reality. Fotografie je brána jako důkaz, že se daná skutečnost opravdu stala, a proto je mnohdy vnímána jako důvěryhodné médium. Často bývá opomíjeno, že fotografický snímek nezachycuje celou situaci, čímž se část příběhu ztrácí. Snímky jsou vytrhnuté okamžiky z času a kontextu, které zároveň podléhají autorovu myšlení a rozhodnutí, jak bude daná situace zachycena a prezentována veřejnosti. Tato práce se v teoretickém vymezení věnuje definici autenticity a vnímání fotografie jako subjektivního objektu zachycující realistické skutečnosti světa. Tyto poznatky jsou následně srovnávány s názory šesti českých dokumentárních fotografů získaných pomocí rozhovorů.